

Sygn. akt I CSK 46/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa K. G.
przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń [...] S.A. w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 października 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 3 kwietnia 2013 r., sygn. akt VI ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądowym, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagań przewidzianych przez art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadnieni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w tym przedmiocie wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o jakich jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został uzasadniony przez powódkę wskazaniem na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) sformułowanego w formie pytania: „czy ubezpieczyciel bezpodstawnie kwestionujący wysokość odszkodowania należnego poszkodowanemu pozostaje w zwłoce w spełnieniu świadczenia ubezpieczeniowego, a zatem czy na podstawie art. 471 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c. oraz w zw. z art. 361 k.c., jest odpowiedzialny za zwiększenie zakresu szkody (wynikające z wypłaty zaniżonej wysokości odszkodowania) polegającej na poniesieniu kosztów wynajęcia specjalistycznego pojazdu zastępczego, w sytuacji zaistnienia szkody całkowitej i wynikającej stąd niemożności korzystania z rzeczy niezbędnej do kontynuowania działalności gospodarczej wobec nieprzywrócenia przez ubezpieczyciela poszkodowanemu stanowi poprzedniego. Powódka, powołała się również na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) – „albowiem w przypadku zaistnienia szkody całkowitej, obejmującej zniszczenie pojazdu i wynikającej stąd niemożności korzystania przez poszkodowanego z rzeczy niezbędnej do kontynuowania działalności gospodarczej, bezpodstawne kwestionowanie wysokości należnego poszkodowanemu odszkodowania zwiększa zakres szkody, pozostającej w normalnym związku przyczynowym z wypadkiem. W konsekwencji, ubezpieczyciel pozostaje w zwłoce wynikającej z własnego

zaniechania w wypłacie należytej wysokości odszkodowania i nie wykonuje tym samym należycie świadczenia ubezpieczeniowego”.

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga wskazania problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). Zagadnienie to musi być nadto „istotne”, co powinno wynikać przede wszystkim z wagi zawartego w nim problemu interpretacyjnego dla systemu prawa, nie zaś z jego doniosłości społecznej czy doniosłości dla rozstrzygnięcia sprawy, w której wniesiona została skarga kasacyjna. Takiego charakteru nie mają problemy przedstawione przez powódkę jako zagadnienie prawne, z uwagi na potrzebę rozstrzygnięcia którego skarga kasacyjna powinna być przyjęta do rozpoznania. Problem sformułowany przez powódkę ma charakter kazuistyczny, a na sposób jego rozstrzygnięcia muszą mieć wpływ okoliczności charakterystyczne dla każdej konkretnej sprawy, a mianowicie charakter szkody oraz proporcja między wypłaconym świadczeniem odszkodowawczym, a tym, które okazało się sporne i było przedmiotem dochodzenia przed sądem.

Skarga kasacyjna jest uzasadniona w sposób oczywisty wtedy, gdy na pierwszy rzut oka i bez potrzeby przeprowadzania bardziej złożonych rozumowań można stwierdzić wadliwość kwestionowanego nią orzeczenia (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 stycznia 2011 r., IV CSK 485/10, nie publ. oraz z 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). Skonfrontowanie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z motywami zaskarżonego wyroku nie pozwala stwierdzić, żeby skarga kasacyjna powódki była uzasadniona w sposób oczywisty.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c., orzeczono jak w postanowieniu.

[aw]